

[Aksel Larsen.]

der er i Gang, og hvor stor eller hvor lille Boligreserve der findes. Jeg erindrér udmærket vel, hvorledes man for godt og vel et halvt Aar siden udbasunerede i Regeringspressen med kæmpemæssige Overskrifter, at nu havde Regering og Rigsdag sørget for at stille 90 Mill. Kr. til Raadighed for Byggeriet, saa nu kom der Gang i det. Der er altsaa ikke kommet mere Gang i det, end at Boligreserven er for lille, og det er Motivering for dette Lovforslag. Jeg vil haabe, at der kommer Gang i Byggeriet, saa at vi kommer ud af de Tilstande, der foranlediger et Lovforslag som dette.

Saa vil jeg i øvrigt sige: Jeg havde en Diskussion med den højtærede Minister i Fjor; jeg spurgte, om Ministeren ikke kunde tænke sig at foretage en nødvendig Revision og Udvidelse af Huslejelogvningen, og nævnte forskellige Omraader, hvor jeg kunde tænke mig man satte ind. Den højtærede Minister svarede, at man havde ikke Erfaringer nok, derfor maatte man vente. Nu er der gaaet et Aar. Man har samlet flere Erfaringer; og de har — desværre, tror jeg, man har Lov til at sige — alle sammen bekræftet den Opfattelse, jeg gjorde mig til Talsmand for, dels da Huslejeloven blev behandlet og vedtaget her i Tinget og dels under Finanslovdebatten i Fjor. Jeg vil derfor tillade mig at henstille, at man benytter Lejligheden, naar man alligevel vil foretage en Revision af Huslejeloven, til at foretage en mere omfattende Revision og ikke gøre det for at kaste kærlige Øjekast til de københavnske Vælgere, men fordi det simpelt hen er nødvendigt, retfærdigt og rimeligt.

Jeg vil endvidere henstille, at man, hvad selve det Problem, der behandles i Lovforslaget, angaar, udvider Forslagets Omraade. Det omfatter kun Lejemaal i Københavns og Frederiksberg Kommune. Det er imidlertid en Kendsgerning, at ganske lignende Forhold, som begrunder dette Lovforslags Fremsettelse, er til Stede ogsaa i mangfoldige Provinsbyer, og derfor vil jeg henstille, at man tager under Overvejelse at udvide dette Lovforslag til ogsaa at omfatte Provinsbyerne, i hvert Fald da de større af dem.

Med disse Bemærkninger kan jeg slutte mig til Lovforslaget og tilsige det vort Partis Støtte, men jeg haaber, at man saa ved Behandlingen i Udvalget og andetsteds tager Hensyn til de Bemærkninger, jeg har fremsat.

Indenrigsministeren (*Bertel Dahlgaard*):

Jeg takker for den Tilslutning, der er ydet Lovforslaget, saa vidt jeg forstaaer fra alle Sider her i Salen med Undtagelse af Ordførerne for Venstre og Det konservative Folkeparti. Jeg vil føje enkelte Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremsat af Ordførerne for de to Partier, ogsaa Bemærkninger fremsat med Henblik paa Forudsætningerne for den gældende Huslejelovs Gennemførelse i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard brugte det Udtryk, at Forholdet var jo det, ogsaa efter de Udtalelser, jeg havde fremsat, at med Huslejelovens Gennemførelse var hele denne Sag bragt ind i det Plan, der skulde være fyldestgørende, og det ærede Medlem Hr. Hasle sagde meget rigtigt, at det, der var tilstræbt med denne Huslejelov, var paa Boligomraadet at skabe en Ordning af Retsforholdet mellem de to Parter paa samme Maade, som der i dansk Lovgivning paa forskellige andre Omraader er skabt Speciallovgivning vedrørende specielle Retsforhold. Alt dette er jo overmaade rigtigt. Det var Hensigten, og det er Hensigten med denne Lovgivning, en Hensigt, som jeg ogsaa tror i Hovedsagen er naaet. Men jeg kan dog ikke i Anledning af disse Bemærkninger lade være med at sige, at jeg mindes, hvordan det konservative Partis Ordfører og ikke mindst Venstres Ordfører, dengang dette Lovforslag var til Behandling i Rigsdagen, skildrede, i Overensstemmelse med, hvad navnlig Københavns Grundejerforening daglig proklamerede, hvilke forfærdelige Ting der vilde ske, dersom denne revolutionerende Lovgivning blev gennemført. Jeg kunde fristes til at spørge, efter at denne Lovgivning nu har været gældende i halvandet Aar: Er disse forfærdelige Ting sket? Nej, det er de ikke. Alt det revolutionerende, man sagde der vil ske, at Grundejernes Ret vilde blive indskrænket til det helt uforvarsvarlige, er ikke sket. Men der er sket een Ting gennem denne Lovgivning, og det er det, at Lejerne paa retmæssig Maade har faaet Mæle i Forholdet til Ejerne og paa lige Linie med Ejerne. Der er endvidere sket det, at der er skabt Sikkerhed for, at de erhvervsdrivende, som i deres Butikker og Virksomheder har skabt sig et Udkomme ved flittigt Arbejde, ikke kan kastes ud af deres Erhverv uden nogen som helst Begrundelse, kun som Følge af private Profit-hensyn. Det er det store, der er sket, at der er skabt et Retsforhold mellem de to Parter, saaledes at Lejerne, hvad enten de